

Frederikssund

Frederikssund er opkaldt efter Frederik III i 1652. Byen opstod som Slingerups lodse- og ladeplads med et toldsted, en skibsbro og pram-, senere færgefart over Roskilde Fjord. Færgen blev afløst af en pontonbro i 1867. Jernbanen kom til Frederikssund i 1879, hvor havnen blev moderniseret. For byen lå gunstigt for handel og skibsfart til byens virksomheder og oplandets landbrug og gartnerier.

Fortidens liv med gods på havnens kajer er afløst af moderne havneboliger som i mange andre byer langs de danske kyster. Men havnen kan stadig besejles af skibe, der kan sejle gennem sejlrenden ind til havnen. Sejlrenden er 2,7 m dyb og 30 m bred, og DanPilot kan betjene lodssøgende skibe.

På bykortet ovenfor ses Frederikssund Havn omkring 1900, hvor jernbanen førte ned til havnen, og der var toldbod, sygehus, gasværk, telegraf, toldbod og svineslagteri. Færgevejen langs kysten vidner i dag om fortidens færgeforbindelse.

Frederikssund Lodseri havde omkring 1890 to lodser, der lodsede skibe sydpå til Roskilde og nordpå til Rørvig, men der var ingen lodstvang.

Byens lodsformand H. Andersen (1829-1915) grundlagde omkring 1880 Frederikssund Skibsværft, der byggede ca. 600 skibe, bl.a. KDL Lodsåden i 1922 til Rørvig Lodseri, der nu er sikret som Holbæk Museums museumsskib og ses til venstre.

Ole Jensen, der var havnefoged til sin død i 1877, havde også eget bådeværft og havde været lods siden 1815. Han byggede sin egen lodsåden "Den gamle lods" og var ophavsmand til Frederikssundjollen, der senere er blevet betegnet som Lynæsåden. Hans søn blev også lods i Frederikssund.

Det var stadig sejlskibenes lange æra, der prægede havnebilledet i Frederikssund til omkring 1920. På fotoet ovenfor fra 1880 ses sygehuset i baggrunden og havnemøllen, der blev bygget i 1870. Foto: Frederikssund Arkiv.

Skrevet af Danmarks Lodsmuseumsforening